రైలు ప్రయాణం

మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి

అతని పేరు సూర్యచంద్రం. పేరు తమాషాగా వున్నా, అతను మాత్రం అందరిలా సాధారణమైన మనిషి. విజయవాడలోని గవర్నమెంట్ కాలేజీలో బి. కాం. చదువుతున్నాడు అప్పుడు.

అతను చదివే డిగ్రీలాగే అతనూ ఎప్పుడూ కామ్. పంతొమ్మిదేళ్ళకే కళ్ళజోడు వచ్చేసింది అతనికి. కాలేజి అయాక ఇంటికి వచ్చి మొహం కడుక్కుని, అమ్మ ఇచ్చే కాఫీ తాగి సరాసరి స్టేట్ ఇన్ఫర్మేషన్ సెంటర్‌కి వెళ్ళి అది మూసేసేదాక, అంటే రాత్రి ఎనిమిదిదాకా పత్రికలు పుస్తకాలు చదవడంవల్ల అతనికి కళ్ళజోడు త్వరగా వచ్చేసింది.

ప్రతి బుధవారం ఆ లైబ్రరీకి సెలవు. అవుట్ డోర్ గేమ్స్ జోలికి ఎన్నడూ పోని అతను ప్రతి బుధవారం ఓ పది పైసలు పెట్టి రైల్వే ప్లాట్ ఫాం టికెట్ కొనుక్కుని సాయంత్రం ఆరునించి రాత్రి ఎనిమిదిన్నరదాకా విజయవాడ రైల్వే ప్లాట్‌ఫాం మీద వచ్చేపోయే రైళ్ళకి, ముఖ్యంగా అందులోని ఆడపిల్లల్ని చూస్తూ గడుపుతుంటాడు.

విజయవాడలో ఏలూరు రోడ్ సెంటర్‌లో కూడా అందమైన అమ్మాయిలు కనిపిస్తారు. కాని వాళ్ళంతా చీరల్లోనో, లేదా ఓణీల్లోనో వుంటారు.

రైల్వే స్టేషన్‌కి వచ్చే రైళ్ళలోని అమ్మాయిలు పంజాబి డ్రస్‌లతో, ఇంకా జీన్స్, గౌన్లు, కుర్తా పైజామాలు, ఇలా రకరకాల దుస్తుల్లో వుంటారు. అంతేకాదు చాలామంది తెలుగువాళ్ళు కారు. ఉత్తర భారత దేశస్థులు కాబట్టి వాళ్ళ అందంలో కొత్తదనం కనపిస్తుంది సూర్యచంద్రానికి.

ఢిల్లీనించి మద్రాస్ వెళ్ళే రైళ్ళు మద్రాస్ నించి హౌరా వెళ్ళే రైలు ఇలా రకరకాల రైలు బళ్ళు ఆ మూడున్నర గంటల్లో కనీసం పదయినా వచ్చి వెళుతుంటాయి. ఏ రైలు ఏ సమయానికి ఏ ప్లాట్‌ఫాం మీదకి వస్తుందో సూర్యచంద్రానికి కొట్టిన పిండి.

ఒక్కోసారి ఓ రైలు వుండగానే మరో కొత్త రైలు వచ్చేస్తుంది.

రైలు వస్తుందనగానే సూర్యచంద్రం కళ్ళు అందమైన అమ్మాయి కోసం వెతుకుతాయి. సాధారణంగా ఫస్ట్‌క్లాస్ కంపార్ట్‌మెంట్‌లలోని ఓ అందమైన అమ్మాయి అతని దృష్టిని ఆకర్షించేస్తుంది.

సూర్యచంద్రం ఆ కంపార్ట్‌మెంట్ ఎదురుగా ఆ అమ్మాయిని చూస్తూ నిలబడతాడు. ఆ అమ్మాయి తన వంక చూస్తే తనని ఆమె గుర్తించాలని, మళ్ళీ మళ్ళీ చూడాలనే తపనతో ఎంతో సీరియస్‌గా నాలిక బయట పెట్టి ఆ అమ్మాయిని వెక్కిరిస్తాడు.

కొద్దిగా తెల్లబోతూ చూస్తుంది ఆ అమ్మాయి. విజయవాడ మీల్స్ స్టేషన్ కాబట్టి కిటికీ దగ్గర కూర్చుని ఆ అమ్మాయి భోజనం చేస్తూ అతను తననింకా గమనిస్తున్నాడో లేదోనని అప్పుడప్పుడు దొంగతనంగా చూస్తుంటుంది.

సూర్యచంద్రం బంధువులంతా విజయవాడలోనే వుండటంతో అతనికి రైలు ప్రయాణంచేసే అవసరం ఎప్పుడూ రాలేదు. రెండు మూడు అవసరాలు వచ్చినా—విశాఖపట్నంలో డిగ్రీ తీసుకోడానికి మొదటి రైలుప్రయాణం.

ఆ విధంగా ఆ అమ్మాయి దృష్టిని ఆకర్షించాక రైలు కదిలేదాక ఆ కంపార్ట్‌మెంట్ ఎదురుగా నిలబడతాడు.

చాలా తరచు కంపార్ట్‌మెంట్‌లోంచి ఆ అమ్మాయిలు క్రిందికి దిగుతారు. అప్పుడామెని ఇంకాస్త దగ్గరనించి చూడొచ్చు. ఆమెచూస్తుండగా పెదవులు పూర్తిగా విడివడకుండా సన్నగా నవ్వుతాడు.

సూర్యచంద్రం ఎన్నుకునే అమ్మాయిలు దాదాపుగా అతని వయసువాళ్ళే అయివుండడంతో వాళ్ళకి కొద్దిగా వుత్సాహంగా వుంటుంది. దగ్గరికి వెళ్ళి వాళ్ళతో మాట్లాడాలని వుంటుంది కాని సూర్యచంద్రానికి భయం.

రైలు కదిలాక ధైర్యంగా చేతినివూపి నిశ్శబ్దంగా 'టాటా' చెప్తాడు. ఆమె మొహం తిప్పుకోక పోతే కదిలే కంపార్ట్‌మెంట్ పక్కనే నడుస్తూ, చెయ్యివూపుతూనే వుంటాడు. ఆ అమ్మాయిలు తమ కుటుంబసభ్యులు గమనించడం లేదనుకుంటే ఒక్కసారి నవ్వుతారు. అదో మధురానుభూతి అయిపోతుంది సూర్యచంద్రానికి.

ఆ పిల్ల తండ్రి గమనించి సూర్యచంద్రంవంక కోపంగా చూసినా, ఇంగ్లీషులో తిట్టినా అతను నాలిక బయటికి పూర్తిగాచాచి వెక్కిరిస్తాడు. లేదా తంతానన్నట్లు చేత్తో సంజ్ఞచేస్తాడు. ఆ రైలు పంపించేసాక ఇంకోరైలుకోసం ఎదురుచూస్తాడు.

అదో ఆనందం.

అదో థ్రిల్.

రైల్వే స్టేషన్‌లో ప్రతి బుధవారం సూర్యచంద్రానికి ఇది ఎంతో అందమయిన వినోదం, మధురమయిన అనుభవం.

విదేశస్థులుకూడా తరచు తారసపడుతుంటారు. ఓరోజు ఓ పద్నాలుగేళ్ళ అమెరికన్‌పాప మద్రాస్ వెళ్ళే రైలు కదిలాక చేత్తో తన పెదవులని తాకి గాల్లోకి సూర్యచంద్రంవైపు ముద్దుని విసిరేసింది.

సూర్యచంద్రం తనకే సరిగ్గా తెలియని వింత అనుభూతికి లోనయ్యాడు. తర్వాత రైలుకోసం ఎదురుచూడకుండా ఇంటికి వెళ్ళిపోయాడు వెంటనే. మిగతా రైళ్ళలోని అమ్మాయిలనిచూసి ఆ తియ్యటి అనుభూతిని పాడుచేసుకోదలచుకోలేదు.

తర్వాత రైల్వే స్టేషన్‌కి వచ్చినప్పుడల్లా మద్రాస్ నుంచి ఢిల్లీవెళ్ళే రైల్లో ఆ అమ్మాయి తిరిగివెళ్తూ ఒక్కగా కనబడుతుందేమోనని వెతికాడు. కాని ప్రయోజనం లేకపోయింది.

ఇలా మూడు సంవత్సరాలు, అంటే నూటఏభైఆరు బుధవారం రాత్రులు సూర్యచంద్రం విజయవాడ రైల్వేస్టేషన్‌లో గడిపాడు.

సూర్యచక్రం బంధువులంతా విజయవాడలోనే ఉండడంతో అతనికి రైలుప్రయాణంచేసే అవకాశం ఎప్పుడూ రాలేదు. రెండుమూడు అవసరాలు వచ్చినా—విశాఖపట్నంలో డిగ్రీ తీసుకోడానికి కాన్వొకేషన్‌కి యూనివర్సిటీకి వెళ్ళటం లాంటివి

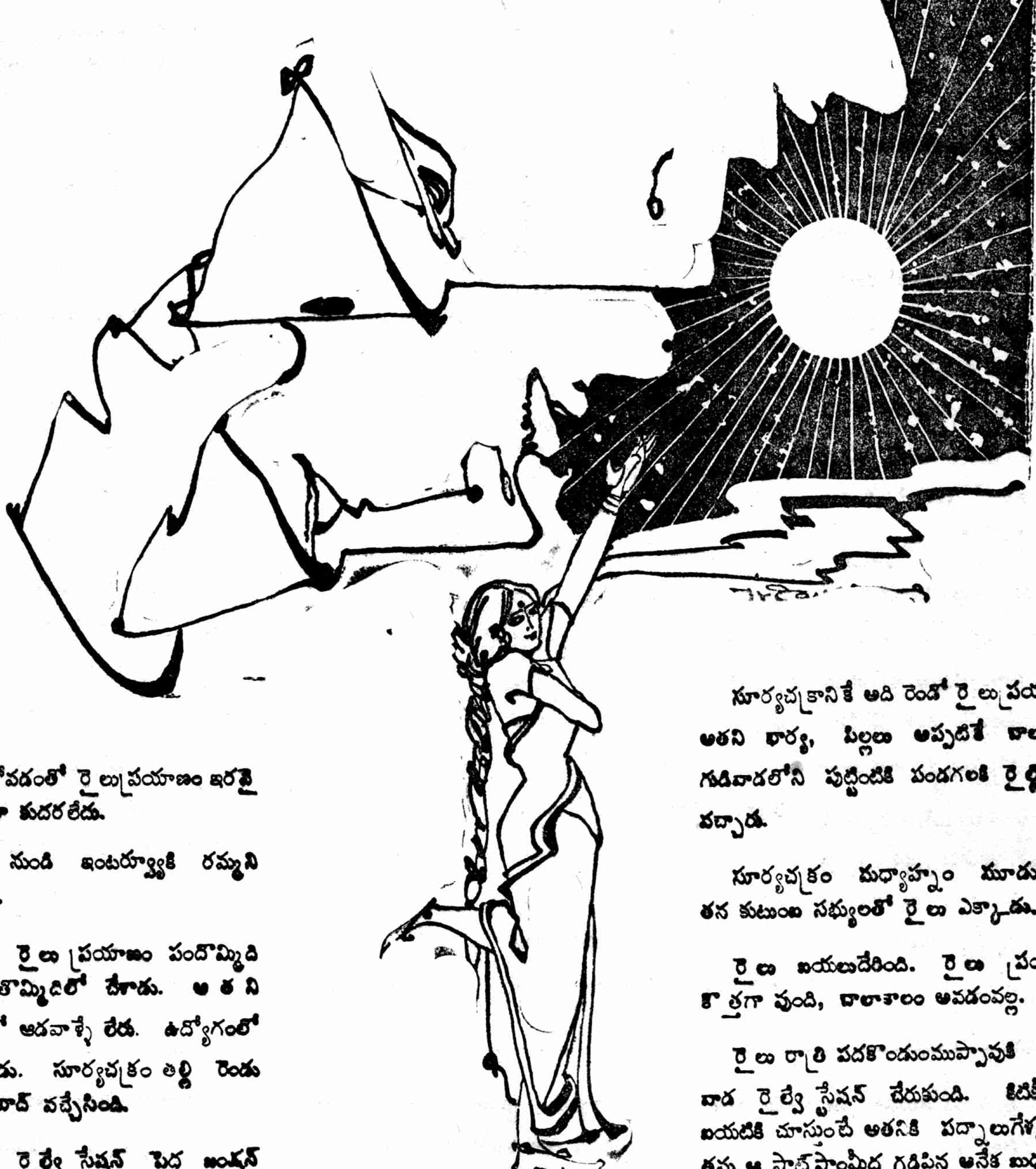

తల్లి ఒప్పుకోకపోవడంతో రైలుప్రయాణం ఇరవై ఒకటో ఏడుదాకా కుదరలేదు.

హైదరాబాద్ నుండి ఇంటర్వ్యూకి రమ్మని పిలుపు వచ్చింది.

మొదటిసారి రైలు ప్రయాణం పందొమ్మిది వందల అరవై తొమ్మిదిలో చేశాడు. అతని కంపార్ట్‌మెంట్‌లో ఆడవాళ్ళే లేరు. ఉద్యోగంలో సెలక్ట్ అయ్యాడు. సూర్యచక్రం తల్లి రెండు నెలల్లో హైదరాబాద్ వచ్చేసింది.

విజయవాడ రైల్వే స్టేషన్ పెద్ద జంక్షన్ కాబట్టి దేశంలో ఓ మూలనించి మరో మూలకి వెళ్ళే రైళ్ళు ఆ స్టేషన్‌మీదుగా వెళ్తాయి. సికింద్రాబాద్, హైదరాబాద్ రైల్వే స్టేషన్లలో కేవలం అక్కడనించి బయలుదేరే రైళ్ళే. వచ్చేవి చాలా భాగం ఉదయం వస్తాయి. దాంతో సూర్యచక్రానికి రైల్వే స్టేషన్‌కి వెళ్ళే అలవాటు తప్పిపోయింది.

ఉద్యోగంలో స్థిరపడ్డాక తల్లి కుదిర్చిన సంబంధం చేసుకున్నాడు. మళ్ళీ రైలు ఎక్కే అవకాశం రాలేదు. ఎప్పుడైనా కరీంనగర్, జగిత్యాల, రామగుండం, నిర్మల్ మొదలయిన వూళ్ళకి ఆఫీస్ క్యాంప్‌మీద వెళ్ళినా బస్సుల్లోనే వెళ్ళి వచ్చాడు. ఆ వూళ్ళకి రైల్వే లైను లేదు

దాదాపు పద్నాలుగేళ్ళ తర్వాత మళ్ళీ రైలు ప్రయాణం చేసే అవకాశం సూర్యచక్రానికి లభించింది. హైదరాబాద్‌నుంచి మద్రాస్‌కి కుటుంబంతో అంటే తన తల్లి, భార్య, ఇద్దరు కూతుళ్ళు, ఓ కొడుకుతో ట్రావెల్ కన్‌సెషన్‌మీద బయలుదేరాడు.

సూర్యచక్రానికే అది రెండో రైలుప్రయాణం. అతని భార్య, పిల్లలు అప్పటికే చాలాసార్లు గుడివాడలోని పుట్టింటికి పండగలకి రైల్లో వెళ్ళి వచ్చారు.

సూర్యచక్రం మధ్యాహ్నం మూడున్నరకి తన కుటుంబ సభ్యులతో రైలు ఎక్కాడు.

రైలు బయలుదేరింది. రైలు ప్రయాణం కొత్తగా వుంది, చాలాకాలం అవడంవల్ల.

రైలు రాత్రి పదకొండుంముప్పావుకి విజయవాడ రైల్వే స్టేషన్ చేరుకుంది. కిటికీలోంచి బయటికి చూస్తుంటే అతనికి పద్నాలుగేళ్ళక్రితం తను ఆ ప్లాట్‌ఫాంమీద గడిపిన అనేక బుధవారం రాత్రులు గుర్తొచ్చాయి.

ఆ రోజులు ఎంత సరదాగా వుండేవి? దిగి ఆ ప్లాట్‌ఫాంమీద కాసేపు అటూఇటూ నడిచాడు. అకస్మాత్తుగా తనని ఉద్దేశించి గాల్లోకి ముద్దు వదిలిన అమెరికన్ అమ్మాయి గుర్తొచ్చింది.

ఇప్పుడెక్కడుందో? ఎలా ఉందో? ఇరవై

డాక్టర్...డాక్టర్.

ఎడెనాయిడ్స్

ముక్కు లోపలి వెనుకభాగాన్ని, గొంతులోపలి పైభాగాన్ని కలిపే ప్రదేశాన్ని "నేజోఫేరింక్స్" అని అంటారు. చిన్నవయసులో సూక్ష్మక్రిముల నుండి శరీరాన్ని రక్షించటానికి ఇచ్చట లింఫుకణాలు గుంపులుగా చేరివుంటాయి. వీటిని "ఎడెనాయిడ్స్" అని అంటారు. యుక్త వయసు రాగానే ఇవి క్షీణించి అదృశ్యమయి పోతాయి. చిన్న వయసులో చీటికి మాటికి దగ్గు పడిశెము, జలుబుచేస్తే ఇవి పెద్దవై వాటిలో సూక్ష్మజీవులు చేరుతాయి. కొందరి పిల్లల్లో ఇలా పెద్దవైన ఎడెనాయిడ్స్ అలానే శాశ్వతంగా వుండిపోయి ముక్కుకి, మధ్య చెవికి, గొంతుకకి, ఊపిరితిత్తులకి ఇక్కట్లు తెచ్చి పెడతాయి. సామాన్యంగా వారికి టాన్సిల్స్ కూడా పెద్దవవుతాయి.

లక్షణాలు :

ముక్కుద్వారా పీల్చేగాలికి అడ్డు వుంటుంది. కాబట్టి రోగి నోటితో గాలి పీల్చటానికి అలవాటు పడటం సహజం. ముక్కునుండి ఎప్పుడూ చీమిడి కారుతుంది. వారు తృప్తిగా ముక్కు చీదలేరు. ముఖంలో వుండే గాలి గల గుల్ల ప్రదేశాల్లో చీము చేరుతుంది. దీన్ని సైనుసైటిస్ అని అంటారు. రాత్రిళ్లు గురక మరియు దగ్గు వుంటాయి. మాట బొంగురుగా, కీచుకుగా వుండొచ్చు. మెడలో లింపు గ్రంధులు పెద్దవవుతాయి. చెవి నొప్పి, దిబ్బడ వేయటం, చీము కారటం సామాన్యం. చెవులు సరిగా వినపడకపోవచ్చు, మాటికి పొడి దగ్గుతో బాధపడటం, ఆకలి లేకపోవటం, అన్నం నెమ్మదిగా తినటం వుంటాయి. పాలు తాగే పిల్లలయితే పాలు తాగించటానికి నానా బాధపడాల్సి వుంటుంది. నోటిలో గ్లాసో, పాలపీకో వుంటే నోటిద్వారా, ముక్కుద్వారా గాలిపోయే ఆస్కారం లేక ప్రాణం తబ్బిబ్బు అవుతుంది. చంటి పిల్లలయితే తల్లి రొమ్ము చీకలేరు పిల్లల్లో ఎదుగు బొదుగు వుండదు నిద్రలేకపోవటం, ముక్కులో అడ్డంకు. సైనసైటిస్, వినికిడి సమస్య అన్నీ కూడి రోగికి శారీరకంగా, మానసికంగా మందకొడి అని ముద్రపడుతుంది.

రాత్రిళ్లు బట్టల్లో మూత్రం చేయటం, జీర్ణాశయం, పేగులకి సంబంధించిన బాధలు, నిద్రలో వులిక్కిపడటం, నత్తి, మొ॥ లక్షణాలు వుండొచ్చు.

చికిత్స :

రోగిని తేమగం ప్రదేశాల్లో తిరగనీయకూడదు. ఇరుకు ఇండ్లయితే గాలి వెలుతురు ధారాళంగా వచ్చే ఇంటికి మారితే మంచిది. ఇది ముఖ్యం. లేనిచో అరు బయట పాఠాలు చెప్పే పాఠశాలలో చేర్పించాలి. ఎందుకంటే ఎక్కువకాలం పిల్లలు స్కూలులో వుంటారు కాబట్టి. తుమ్ములు వుంటే చుక్కల మందు, "డైఫెన్ హైడ్రమిన్" మొ॥ మందులు డాక్టర్ పర్యవేక్షణలో వాడాలి. వుపశమనం లేకుంటే అపరేషన్ ద్వారా ఎడెనాయిడ్స్ మరియు టాన్సిల్స్‌ని ఒకేసారి తొలగించాలి. ఆపరేషను తర్వాత రోగికి "రెస్పిరేటరీ ఎక్సర్‌సైజెస్" (వూపిరితిత్తులకి సంబంధించిన వ్యాయామం) తప్పని సరిగా యిప్పించాలి.

—డా. వందనపు వెంకటేశ్వర్లు ఎం.డి. ❋

ఎనిమిది వుంటుంది వయసు. పెళ్ళయి వుంటుంది. పిల్లలెంతమందో ?

తను 'టాటా' చెప్పిన అమ్మాయిలెక్కడ వున్నారో ?

కనీసం ఒక్కరికయినా తను గుర్తుంటాడా ? ఈ స్టేషన్‌కి వచ్చినప్పుడు తనని గుర్తు తెచ్చుకుంటారా ?

[illegible] స్టేషన్ ఎంత మారిపోయింది ?

రైలెక్కాడు. క్రమంగా రైలు వేగం అందుకుంటుండగా, తను కంపార్ట్‌మెంట్ వెంటే నడుస్తూ చెయ్యి వూపుతున్న ఓ పంతొమ్మిదేళ్ళ యువకుడు సూర్యచంద్రం కంటపడ్డాడు.

చెయ్యి వూపుతున్నాడు. కిటికీ పక్కన కూర్చున్న తన పెద్ద కూతురు వంక చూశాడు సూర్యచంద్రం.

[illegible] అతని పెద్ద కూతురు నవ్వుగా నవ్వుతూ చెయ్యి [illegible] [illegible] పెద్ద "టాటా" చెప్తోందతనికి, తన చెయ్యి కంపార్ట్‌మెంట్‌లో వాళ్ళకి కనబడకుండా రెండో చేత్తో న్యూస్ పేపర్ అడ్డు పట్టుకొంది.

అతను చెయ్యిని పని తన కూతురు చెయ్యడం గమనించాడు సూర్యచంద్రం.

నాలిక బయటికి పెట్టి దూరమవుతున్న అతన్ని వెక్కిరించింది.

([illegible]) ❋